

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956", i Brorson, Hans Adolph: *Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956*, 1951-56, s. 82. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson03grval-shoot-idm140139965139696/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Han tog paa: O I Smaac
Bedre bæg jer Stude laac,
 End gaae her i Gevæbr,
 De Philisters Holt saa nær.
Har I Lyst, Mod i Bryst,
Til at vove Kiempes-Dyst?
 Hid en Mand: at vi kand
 Trækkes om hverandres Land. 53
To Gang' tre Ugcr, see!
Har I drukket nu min Spee.
 Saul og hver i hans Hæt
 Ryster jo, som Løv paa Træer.
Seer du vel, Israel,
Du est du Philisters Træl.

2.

David kom, saae sig om.
Hvad vil denne store Vom?
 Tør du Drot bruge Spot
 Mod den HERre Zebaoth?
Trods din Bram, Jette gram,
Jeg dig snart vil gjøre tam.
 Ravne-Trop! hid, æd op
 Denne Guds Bepotters Krop.
Kiempen vreed om sig beed.
Frasden flød i Skiægget ned.
 Er jeg een Gnave-Been,
 Mens du bruger Stok og Steen?
David bad: HERre, lad
Det nu lykkes! dermed glad
 Gjør et hvast Slynge-Kast.
 Stenen blev i Panden fast.

Nr. 323—XXXX. 2, 5: gram] Gram orig., sikkert trykfejl.

1, 9: tog paa] råbte. — 1, 10: bæg jer Stude laac] gik og plejede med stude. —
1, 11: i Genæbr] under våben. — 1, 15-16: Hvem landet skal tilhøre, skal afgøres
ved lyskamp. — 1, 16: trækkes] strides. — 1, 18: drukket min Spee] fundet jeg i
min spot. — 2, 2: Vom] lyskæ. — 2, 4: den HERre Zebaoth] hærskarernes Herre.
— 2, 5: Bram] præ; gram] vreed, oud. — 2, 11: Gnave-Been] hund. — 2, 12: mens:
siden.

54 Kiempen falt. Slaget galt,
Som en Million var qvalt.
Jorderig rørte sig,
Ved Guds Folkes Fryde-Skrig.
Seer du vel, stolle Hell,
Med os er Immanuel.

Nr. 324. - XXXXI.

1.

I Hælen Sverdet følger,
Og for os har vi Bølger.
Hvad Redning for den Søe?
Hvad hjælper os den Plage,
GUD lod Ægypten smage?
Vi maae deran og døe.
Hvor vil hans frysensd' Vrede
Os ud i Havet sprede,
Og pukke ved vor Hidsots Sted!
See, Israel, det røde Hav!
Der seer du da din Grav.

2.

55 Nej holdt! tænck ej saaledes!
Men her vil bankes, bedes:
Da faaer du Hielp i Nød.
Og han er selv din Klippe;
Men du maae ikke slippe,
Det gielde Liv og Død.
Da sagde GUD til Moses:
I Dag min Magt skal roses,

2, 17-18: Slaget gjaldt lige så meget, som hvis en million var bleven dræbt (qvalt).
Artaud: ygfalt (der står: gølt) d. e. gjaldt, gjaldedes, misforståelse. — 2, 19: rørte sig, rystede. — 2, 21: Hell] helvede. — 2, 22: Immanuel] Gud med os, benævnelse for Kristus, Es. 7, 14; Mt. 1, 23; der tænkes vel på Kristus i fortvivrelsen, jfr. 1. Kor. 10, 4; se nr. 110, 22, 4; 128, 10, 6.
Nr. 324 — XXXXI. Original. Grundlag er 2. Mos. 14, 10-22: Israel ved det røde hav. — 1, 1: Soerdet] de fortsigende ægypteres sværd. — 1, 4-5: Ægyptens plager 2. Mos. 7-12. — 1, 6: deran] til det. — 1, 7: hans] ægypterens el. Faros. — 1, 8: Fjenden vil jage dem ud i havet. — 1, 9: pukke] hove. — 2, 2: jfr. Mt. 7, 7-8. — 2, 4: 5. Mos. 32, 4. — 2, 8: roses] lovprises.